

blev vedtaget, saa er det i Forbindelse med de virkelige Grunde, som ere anførte imod for Diebliffet at fastslaae dette tilligemed den bestemte Modstand, som vi kunne vente i Landstthinget, efter min Formening tilstrækkelig Anledning til, at de ærede Medlemmer, der tænke som jeg, frasalde det, og jeg troer ogsaa, at flere af Udvalgets Medlemmer, dele min Ansuelse om, at vi vilde stemme mod dette Forslag (Kraiberg og R. Jensen: Nei!). Jeg er meget tilbøielig til at vise al mulig Smødefkommen ligeoverfor Landstthinget; vi have været saa heldige igaar at bilægge en Strid, som truede med at blive farlig for vor nuværende Tilstand, og efterat dette er skeet, saa mener jeg, at vi endvidere skulle gjøre Alt, hvad der staaer i vor Magt, for ikke at komme i større Uoverensstemmelse med det andet Thing. Det kan jo være godt nok, at man engang imellem har en Strid, men det bør dog ikke tage for meget Overhaand; naar man altsaa med velvillig Smødefkommen kan føie sig efter hinanden, saa mener jeg, at Forretningerne gaae bedst. — Jeg er bleven mindet om, at en saadan Smødefkommen er nødvendig, ved den store Strid, der for Diebliffet føres i vort Naboland, angaaende det saakaldte „norste Spørgsmaal“, og jeg finder, at en af Talerne der har anvendt et Ordsprog, som jeg vil tillade mig her at gjentage, nemlig: „liet gnabb ibland skader inte grand, endast man älsker hyarann“. Jeg haaber, at vi altid vilde elske Landstthinget, og at vi give Bevist paa vor gode og forsonlige Stemning ved at frasalde hele dette Forslag.

Ordføreren: Med Hensyn til, hvad den høitærede Justitsminister bemærkede, skal jeg blot svare, at hans Forklaring over den Misforstaaelse, jeg skulde have gjort mig skyldig i, var mig saa utydelig, at jeg slet ikke forstod den. Naar den ærede Minister, og nu ogsaa den høitærede Indenrigsminister, paany har bemærket, at en saadan Bestemmelse som den, der her er under Omtale, ikke hører hjemme i denne Lov, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at i Regjeringsudkastet findes en ganske lignende Bestemmelse, som Ministeriet altsaa har fundet det passende at optage i Loven. Det hedder nemlig i § 23: „Med Hensyn til

Stiftsphysicus i Ribe bliver Bestemmelsen i Forordningen 27de Januar 1847 § 1 at vedligeholde; men ved indtrædende Vacance bortselges de denne Embedsmand tillagte Tiender, Forder m. v., og den herfor indkommende Sum indbrages, tilligemed Embedscapitalerne under Kongerigets særlige Finanser.“ En saadan Bestemmelse har altsaa Regjeringen optaget i en Lov, hvor man nylig har sagt, at en saadan Bestemmelse ikke burde optages. Jeg har ikke udtalt i det, jeg sagde før, at jeg lagde særlig Vægt paa, at man ved Forslaget til § 3 skulde tjene Penge. Det er en Øtring, som jeg ikke har brugt, men som den ærede Ministers Bevillie har tillagt mig. Jeg har sagt, at det har staaet for endeel af Folkethingets Medlemmer, at man ikke kunde komme ind paa en Lønningslov, uden at man tillige som Gjengjæld for, at man gif til yderligere Udgifter, fik denne Reform. Det har jeg sagt. Den ærede Minister kalder en saadan Bestemmelse en Godtjücksbestemmelse. Ja, det kan man gjerne kalde den, men skulde man ikke her forhandle eller vedtage Noget, uden hvad der var saadanne store Arbejder, fik Ministerierne de fleste af deres Lovforslag tilbagesendte; thi det er saadanne Godtjücksarbejder, som komme her om Lønningslovg; de ere kun 10—12 Linier, ja undertiden endogsaa kun paa 2 Linier. Det er Godtjücksarbejder, og skulde det derfor være en Grund til at forkaste dem; saa vilde den største Deel af disse Gagelove blive forkastede. Det er mig et Beviis for, at det ikke er nogen Anke imod det Forslag, der ligger for, at det er lille, at det lader sig skrive, som en æret tidligere Folkethingsmand har sagt, at han vilde skrive dem i Dusinviis for 1 Mk. (En Stemme: For en Nigsort!) Ja, det kan gjerne være, det var en Nigsort; det skal jeg indrømme; det var altsaa 2 § Stykket. Men det er ikke noget Beviis; Forslaget kan være godt og nyttigt at faae vedtaget, naaget det kan skrives saa kort. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at den ærede Minister selv har deltaget i, ikke alene at affatte et Forslag i den Retning, men deeltaget i at bringe det ind her som sit Forslag, saa at, naar den ærede Minister nu har sagt, at han albrig vilde kunne komme til at tage en saadan Lov med saa-